

ting, at man lader, om jeg så må sige butikscentre starte et sådant område, men det er nu engang det lokale selvstyre, der selv bestemmer, hvad man vil.

Vi har også en sag i Århus, hvor jeg selv er valgt, hvor man har valgt en bestemt løsning for et butiksområde, som jeg ikke er enig i, men det er kommunens ret, for det er inden for rammerne af loven. Det kommunale selvstyre handler om, at man selv har ret til at træffe en beslutning, også selv om ministre eller andre føler, at den er forkert. Jeg har blot sikret, at det er de samme principper, der gælder, uanset hvor i landet vi arbejder. Jeg tror i virkeligheden, at der er meget stor respekt for den konsekvens, hvorved det her har været forvaltet.

Må jeg endelig sige, at det gode ved den løsning, vi i sin tid lavede, er den indbyggede fleksibilitet, der er i loven. Alle de kritikpunkter, jeg har hørt af loven, har været knyttet til overgangsbestemmelserne. Vi lavede med vilje overgangsbestemmelserne stramme for at, om jeg så må sige fremtvinge regionplanerne, hvor der er meget større fleksibilitet indbygget i loven. Vi ville ikke administrere efter overgangsbestemmelser; vi ville administrere efter, om jeg så må sige gennemarbejdede regionplaner. Og det er nu lykkedes.

Det ønske, vi har haft, var nemlig at undgå de eksterne centre, undgå flere gigantbutikker. Vi har jo nok gigantbutikker, havde jeg nær sagt, og vi har jo nok spørgsmål om eksterne centre.

Jeg har taget al kritikken til mig og skal nok eftertænke, om jeg har gjort noget forkert undervejs og sådan noget. Man skal ikke tro, at jeg tager det let, når partier herfra kritiserer, men det har været min bestræbelse at administrere ligeagt over hele landet og administrere med respekt for de lokale ønsker osv. Der har jeg jo glædet mig over også i den almindelige offentlighed – og det vil jeg gerne have skal stå tilbage efter denne her debat – at der er et stort og voksende flertal i Folketinget bag planlovens detailhandelsbestemmelser, et stort og voksende flertal bag planlovens bestemmelser. Det synes jeg er det gode resultat.

Jeg synes i øvrigt også, at det er helt i orden, at Folketinget både i samråd og i forespørgselsdebatter retter et kritisk lys mod den måde, vi forvalter tingene på. Det synes jeg er i orden. Jeg er indstillet på at mødes og diskutere med de politiske partier osv., hvis de ønsker at få noget gjort klart. Men det er alligevel tilfredsstillende at kunne fastslå, at den frygt, man har haft om

præcedensvirkning, retsikkerhed osv., ikke har vist sig i praksis. Der er jo gået mange måneder, siden beslutningerne om hovedstadsområdet blev truffet.

Må jeg i øvrigt også nævne, for det er et andet spørgsmål, vi har været optaget af herinde: Hvis man husker tilbage, var et af de væsentligste kritikpunkter i sin tid – og vi behandlede vist ligefrem et beslutningsforslag om det i Folketinget – spørgsmålet om afgrænsningen af bymidten. Hvad forstår vi ved bymidten? Skal det være amterne og sådan noget? Det har overhovedet ikke givet anledning til problemer noget sted i landet. For man kender jo forholdene og ved jo udmærket godt, hvad der er bymidten; man ved jo godt, hvad man snakker om. Det har ikke givet anledning til konflikter noget sted.

Derfor synes jeg, at det er godt at kunne konstatere, at den lovgivning, der i sin tid startede med et meget konkret udgangspunkt, nemlig udsigten til bygning af et meget betydeligt antal kæmpecentre uden for de eksisterende byområder, hvilket ville have smadret bystrukturerne i det her land, faktisk er lykkedes og lykkedes på en god måde.

Det skal man hele tiden have i bagehovedet og ikke lade et enkelt hjørne af problemstillingen – hvor vigtigt det hjørne ellers er – overskygge, om jeg så må sige den samlede effekt af det, der er blevet gennemført, og som jeg gerne vil sige tak til ordførerne for at de har bekræftet at de fortsat står bag; de ordførere, der altså tilhører flertallet.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Hans Christian Schmidt for en kort bemærkning, og hr. Søren Kolstrup har jeg også forstået ønsker en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Det er et spørgsmål til ministeren, fordi jeg i Politiken den 1. marts 2001 kunne læse et læserbrev fra Lars Busck, formanden for Naturklagenævnet. I det står der bl.a.:

»Spørgsmålet var alene, om den af kommunen oplyste planmæssige begrundelse var særlig.

Naturklagenævnet kunne ikke hente megen hjælp til besvarelsen af dette spørgsmål i lovens motiver. Ministeren og Folketinget havde med vilje undladt at præcisere, hvad der skulle forstås ved en særlig begrundelse.«